



REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U PULI – POLA
Kranjčevićeva 8, 52100 Pula-Pola

Posl. br. POb-311/16

3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Puli po sucu toga suda Mirjani Sinčić Kocijančić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja PULJANKA-BRIONKA d.o.o, Pula, Tršćanska 35, OIB:54957281859, zastupana po punomoćniku Igoru Beliću, odvjetniku iz Pule, protiv tuženika JOVE PIVAŠA iz Šišana, Montiron 32 OIB:49412483853 i LJILJANE PIVAŠ iz Šišana, Montiron 32, OIB:25263114924 zastupana po punomoćniku Đuri Čubrilu odvjetniku iz Pule, radi utvrđenja bračne stečevine i dr., nakon glavne rasprave zaključene 02. ožujka 2017. godine u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja Manuele Grbac prvotuženika osobno i punomoćnika drugotužene, te održanog ročišta za objavu presude 10. travnja 2017. godine, istoga dana,

presudio je

- I. **Odbija se** tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:
„Utvrdjuje se da su nekretnine kč.br. 466/47 obiteljska stambena zgrada i dvorište uz stambenu zgradu te ½ dijelova kč.br. 4666/35 put obje u K.O. Šišan, bračna stečevina prvotuženika Pivaš Jove i drugotuženice Pivaš Ljiljane te da je prvotuženik Pivaš Jovo suvlasnik navedene nekretnine suvlasnik u ½ dijela, a drugotužena Pivaš Ljiljana preostalih ½ dijela te je drugotužena dužna trpjeti da tužitelj svoje tražbine koje ima prema prvotuženiku, ostvaruje ovrhom na suvlasničkom udjelu prvotuženika na tim nekretninama.“
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu parničnog troška u iznosu od 8.437,00 kuna.
- III. Nalaže se tužitelju da isplati prvotuženiku parnični trošak u iznosu od 800,00 kuna, a drugotuženici iznos od 3.125,00 kuna u roku od 15 dana.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi navodi da ima prema prvotuženiku dospjelo i nenaplaćeno potraživanje u iznosu od 61.861,58 glavnice zajedno sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 23. travnja 2002. do isplate, 2.041,40 kuna troška te zateznih kamata na trošak, kako sve proizlazi iz rješenja Općinskog suda u Puli, posl.br. Ovr-810/08 od 19. svibnja 2008.g. sve umanjeno za iznos od kuna 67,61 koje se imaju oduzeti u trenutku obračuna duga.

Prvotuženik je u braku s drugotuženicom od 1974. godine, tijekom kojeg braka su između ostaloga zajedničkim radom i sredstvima stečene nekretnine označene kao kč.br. 466/47-obiteljska stambena zgrada i dvorište uz stambenu zgradu te ½ dijelova kč.br. 466/35 put sve u K.o. Šišan. Navedene nekretnine u zemljišnim knjigama upisane su kao isključivo vlasništvo drugotužene, iako je stečena za vrijeme trajanja braka sa prvotuženikom i predstavlja njihovu bračnu stečevinu, koje je prvotuženik suvlasnik u ½ dijela. Tužitelj ima pravni interes da se utvrdi da su nekretnine koja su naznačene u točki 2 ove tužbe bračna stečevina prvo i drugotuženika, te da je prvotuženik suvlasnikom iste u ½ dijela, a sve kako bi se potom mogla provesti ovrha radi naplate tužiteljeve tražbine iz ove tužbe, budući prvotuženik nema druge imovine iz koje bi se tužiteljeva tražbina mogla naplatiti.

Prvotuženik u svom odgovoru na tužbu navodi da se protivi u cijelosti tužbenom zahtjevu tužitelja da su nekretnina kč. 466/47-obiteljska stambena zgrada i dvorište uz stambenu zgradu te ½ dijela kč. 466/35 put, obje u k.o. Šišan bračna stečevina prvotuženika i Pivaš Ljiljane kao drugootužene te da je prvotuženik suvlasnik navedene nekretnine u ½ dijela, a Pivaš Ljiljana kao drugotužena u preostalih ½ dijela te da je kao drugotužena dužna trpjeti da tužitelj svoje tražbine koje ima prema njemu kao prvotuženiku ostvaruje ovrhom na suvlasničkom udjelu prvotuženika na tim nekretninama, jer sve to temelji samo na izvorniku vjenčanog lista izdanog od matičnog ureda u Puli. Istina je da je drugotužena Pivaš Ljiljana njegova supruga, a sve drugo u navodu tužitelja nije istina. Stan ukupne površine 117,60 m² u obiteljskoj stambenoj zgradi upisanoj u zemljišnim knjigama kod Općinskog suda u Puli u k.o. Pula poduložak 3, zkl.ul. 9790, kč. 3877/14 kupili su supruga i on u suvlasništvu ½ i isti prodali 2004. godine što nedvojbeno upućuje na zaključak da je imovina u nekretninama bila jasno vlasnički definirana i tako upisana u zemljišnim knjigama. Zato ne stoji tvrdnja tužitelja da su nekretnine označena kao kč.466/47 obiteljska stambena zgrada i dvorište uz stambenu zgradu te ½ dijela kč. 466/35 put sve u k.o. Šišan bračna stečevina iako je drugotužena upisana kao isključivi vlasnik. Nekretnine o kojima govori tužitelj kupila je drugotužena iz svoje ½ dijela prethodno prodane nekretnine što potvrđuje konkretnim dokazom, a to je ugovor koji je sklopljen sa firmom Domprojekt d.o.o. Zagreb. Zemljište je također kupila ona u suvlasništvu ½ s Ižić Robertom koje je poslije i cijepano u dvije građevinske parcele. Nasuprot ovome on je svoju polovicu prethodno prodane nekretnine iskoristio za izmirenje obveza nastalih neuspješnim poslovanjem obrta. Po navodu tužitelja njegova supruga nema pravo na vlastitu imovinu iako Obiteljski zakon čl. 247 jasno definira da bračni drugovi osim bračne stečevine mogu imati i vlastitu imovinu. Osim toga Obiteljski zakon, također, definira u čl. 33 da svaki bračni drug samostalno odlučuje o izboru svoga rada i zanimanja. On je registrirao obrt, što ne spori niti tužitelj, pa je prema tome i sam odgovoran za poslovanje istog. Ovo tim više što supruga nije imala nikakve materijalne niti financijske koristi od tog obrta. Kako je njegova imovina i imovina supruge jasno definirana od početka braka, a nije bilo nikakvih fiktivnih prijenosa, darivanja ili kupoprodajnih odnosa između njega i supruge predlaže sa sud odbaci prijedlog tužitelja, kao i da svi troškovi padaju na teret tužitelja.

Drugotuženica u odgovoru na tužbu u cijelosti se pridružuje navodima i tvrdnjama prvotuženika, svog supruga.

U dokaznom postupku izvršen je uvid u uvid u spise ovog suda posl. br. Ovr - 2417/07 i Ovr- 810/08. vrši se uvid u vjenčani list, izvratke iz zemljišnih knjiga, te u dokumentaciju na listovima (17 do 38 spisa), proveden je dokaz saslušanjem parničnih stranaka, izvršen je uvid u povijesni izvadak iz zemljišnih knjiga, pročitan je očevidnik o redoslijedu plaćanja s priložima (na listovima 63 do 100 spisa te od 102 do 132 spisa) i rješenje Porezne uprave.

Među strankama nije sporno da su tuženici supružnici i da je tuženica Ljiljana Pivaš uknjižena u zemljišnim knjigama kao vlasnica kč.br. 466/47 obiteljska stambena zgrada i dvorište uz stambenu zgradu površine 463 m² k.o. Šišan te u ½ dijela na kč.br. 466/35 put površine 73 m². Sporno je da li se radi o zajedničkoj bračnoj stečevini i u tom smislu da li je 1. tuženik Jovo Pivaš suvlasnik nekretnine u ½ dijela.

U dokaznom postupku provedeno je saslušanje tuženika kao parničnih stranaka. Prvotuzenik Jovo Pivaš u svom iskazu navodi da su zajednički stan u Rizzijevoj ulici odlučili prodati, a s obzirom da je on bio u vlasništvu pola – pola, isto su tako podijelili novac koji smo dobili od prodaje. Na prodaju su se odlučili iz razloga što je on imao dugova od mog obrta i zbog ovrha koje su stizale, pa je tako od novca koji je od stana dobio platio dugove, dok je ona od svoje polovice kupila kuću. Bili su upisani i u zemljišnim knjigama pola - pola. Misli da je ugovor bio iz 2004 godine, a isplata je bila u gotovini o čemu postoji i potvrda u pisu. U braku su od 27. 07. 1974. godine i uvijek je njihova imovina bila podijeljena pola – pola pa je tako i osim ovog stana i ranija nekretnina u Slavonskom Brodu bila u vlasništvu svakoga u ½ dijela. Nikada o podijeli imovine nisu zaključili ugovor već su u zemljišnim knjigama bili upisani svaki u ½ dijela. Dio novca koji je dobio za stan odmah je uplatio za dug Poreznoj upravi. Ne sjeća se točnog iznosa. Zatim firmi Deniken također je uplatio dug na račun i Medrivu, ostali dugovi bili su na American i Diners kartici te je taj dug djelomično podmirio, a isplatio je i radnicima neto plaću. Novcem koji je dobio za polovicu stana nije uspio platiti sve dugove već je još nedostajalo. Za stan su primili iznos od 122.500,00 EUR-a. Supruga je od svog dijela novca kupila zemljište i zaključila ugovor s Dom projektom za izgradnju montažne kuće do visoke roh-bau faze. Platila je i cijenu zemljišta i cijenu kuće. Svojom polovicom novca platio je dugove i to ne u cijelosti, jer je još ostao dio za American karticu, za Puljanku, a ima i drugih dugova. Ne može točno reći koliko je duga pokrio i koliko je još ostalo. Te novce nije mogao uložiti u nekretninu koja je kupljena, a supruga je od svojeg dijela imala dovoljno da istu kupi. Knjigovodstveni obrt je otvorio 1994. godine u Slavonskom Brodu. 1998 godine je došao u Pulu i otvorio mini market u Puli u Pupinovoj ulici. Nakon toga otvorio je market na Vidikovcu te mjenjačnicu kao zastupnik Hrvatske lutrije. Zbog problema u poslovanju prvo je zatvoren market Vidikovac, zatim je zatvoren mini market te je supruga otišla na Zavod za zapošljavanje negdje 2002 godine, a u konačnici je i knjigovodstveni servis zatvorio. a u konačnici cijeli obrt zatvoren je 2003 godine. Pivaš Olivera je njegova nevjesta, sinova supruga, a kod nje je bio zaposlen od 2005. do 30. 09. 2012. godine. Sin i nevjesta žive u istoj kući s njima, ali kao odvojeno kućanstvo. Snaha je otvorila obrt 2005 godine. Nije joj mogao dati novac od stana obzirom da novac nije imao. Prema njegovim podacima nikako ne može biti 28 vjerovnika. Obrt nije bio zajednički već je supruga bila u njemu zaposlena kao i svaki drugi zaposlenik te je primala plaću kao i ostali.

Drugotuzena u svom iskazu navodi da se u potpunosti slažem sa svime što je njen suprug prvotuzenik iskazao. Točno je da je od njenog dijela novca kupila kuću i zemljište, a radi se o kući u Šišanu na adresi Montiron 32 gdje i žive. Stan u Rizzijevoj kupljen je za vrijeme trajanja braka. Misli da je kupljen 1994. ili 1995. godine. Radila je kao trgovac u trgovini od supruga. Firma supruga se zvala „Brodok“ mini market. Barem 5 godina radila je u marketu. Sa suprugom nije sklopila bračni ugovor. Kada su dobili novac od stana ona je svoju polovicu držala kući, a suprug je platio dugove. Isti dan je krenuo platiti dugove. Ona je pronašla prodavatelja zemljišta. Ona i djeca išli su pogledati zemljište, tada su sinovi već bili odrasli. Njen suprug nije imao nikakve veze s tom kupnjom zemljišta.

Tužitelj nesporno ima potraživanje prema ovdje tuženiku Jovi Pivašu, a to uostalom i proizlazi iz rješenja o ovrsi ovog suda od 19. svibnja 2008.g. i to u iznosu od 61.861,58 kuna kao i troškove postupka ovrhe u iznosu od 2.091,40 kuna, sukladno čemu proizlazi da kraj činjenice da je 1. tuženik u braku s drugotuženom Ljiljanom Pivaš i da je ista upisana kao vlasnica nekretnine kč.br. 466/47 obiteljska stambena zgrada i dvorište uz stambenu zgradu površine 463 m² k.o. Šišan te u ½ dijela na kč.br. 466/35 put površine 73 m², ima pravni interes da se utvrdi da se radi o zajedničkoj bračnoj tečevini kako bi tužitelj iz suvlasničkog dijela 1. tuženika naplatio svoje potraživanje. Sporno je da li se radi o zajedničkoj bračnoj stečevini i u tom smislu da li je 1. tuženik suvlasnik nekretnine.

Iz iskaza tuženika utvrđeno je da su isti u braku od 1974. Da su ranije živjeli u Slavonskom Brodu gdje su imali kuću koja je bila u suvlasništvu svakoga od supružnika u ½ dijela. Da su tu nekretninu prodali i doselili u Pulu gdje su kupili stan u Rizzijevoj. Taj su stan prodali, a razlog su bili dugovi nastali poslovanjem obrta 1. tuženika "Brodok", da su dobiveni novac dobiven u gotovini u iznosu od 122.500 Eura podijelili na pola, te da je 1. tuženik od svog dijela platio dugove, a 2. tuženica da je kupila zemljište i ugovorila s Dom projektom gradnju montažne kuće.

Tuženici su u prilog svojih tvrdnji dostavili u spis dokaze pa je tako uvidom u Potvrdu o konačnoj isplati od 18. prosinca 2004.g. utvrđeno da su Matošević Denis i Matošević Andrea kupili od Pivaš Jove i Ljiljane stan "C" površine 117,60 m², koji se nalazi u zgradi na kč. br. 3877/14 k.o. Pula, te da im je isplaćena ukupna kupoprodajna cijena u iznosu od 122.500 Eura. Dakle iz navedenog je utvrđeno da su bili suvlasnici stana i da su ga prodali za cijenu od 122.500 eura kako tuženici i tvrde u ovom postupku.

Nadalje iz dostavljenog Ugovora o gradnji kuće br. 37/2004 od 16.12.2004. proizlazi da je isti zaključila Ljiljana Pivaš sa izvođačem tvrtkom Domprojekt d.o.o. radi kupnje - gradnje montažne kuće EK-85 na kč.br. 466/20 k.o. Šišan. U čl. 2 ugovorena je cijena od 34.180,11 Eura.

Iz rješenja ovog suda od 22. kolovoza 2005.g. proizlazi da je kč.br. 466/20 parcelirana na kč.br. 466/20 i 466/47 površine 463, koja potonja je pripala u vlasništvo Ljiljane Pivaš.

Tuženici tvrde da su i ranije imali u vlasništvu obiteljsku kuću u Slavonskom Brodu te da je i ta nekretnina bila u suvlasništvu svakome u ½ dijela. Tu činjenicu tuženici su također dokazali povijesnim izvadkom iz zemljišnih knjiga za kč.br. 2103/99 i kl.br. 991/16 k.o. Brodski varoš iz kojeg proizlazi da su tuženici bili upisani kao suvlasnici u ½ dijela.

Vezano za primjenu odredbi Obiteljskog zakona u pogledu bračne stečevine valja reći kako je stav sudske prakse da se na imovinu koju su bračni drugovi stekli primjenjuju zakoni koji su bili na snazi u vrijeme stjecanja iste. U ovom predmetu je stan u Rizzijevoj prodan 2004. kada tuženici tvrde da su novac od prodaje podijelili, da je 1. tuženik platio dugove od svog dijela, a 2. tuženica je iste godine kupila zemljište u Šišanu na kojem je potom sagrađena kuća na kojoj je kao vlasnica uknjižena Ljiljana Pivaš. Dakle na stjecanje predmetne nekretnine kuće i okućnice u Šišanu ima se primijeniti Obiteljski zakon iz 2003 godine.

Odredbom članka 247. Obiteljskog zakona iz 2003. godine propisano je da bračni drugovi mogu imati bračnu stečevinu i vlastitu imovinu.

Člankom 248. propisano je da je bračna stečevina imovina koju su bračni drugovi stekli radom za vrijeme trajanja bračne zajednice ili potječe iz te imovine. Člankom 249. propisano je da su bračni drugovi u jednakim dijelovima suvlasnici u bračnoj stečevini, ako nisu drukčije ugovorili. Nevjesta i ženik, odnosno bračni drugovi mogu bračnim ugovorom drukčije urediti svoje odnose glede bračne stečevine.

Člankom 253. propisano je da imovina koju bračni drug ima u trenutku sklapanja braka, ostaje njegova vlastita imovina. Vlastita imovina je i imovina koju je bračni drug stekao tijekom bračne zajednice na pravnom temelju različitom od navedenoga u članku 248. ovoga Zakona (nasljeđivanje, darovanje i sl.).

Člankom 255. propisano je da se bračnim ugovorom mogu urediti imovinskopравни odnosi na postojećoj ili budućoj imovini.

Sukladno navedenim odredbama zakonska je pretpostavka da je imovna stečena radom tijekom trajanja braka bračna stečevina i u suvlasništvu supružnika u jednakim dijelovima, ali supružnici mogu ugovoriti drugačije bračnim ugovorom. Osim toga moguće je da bračni drugovi imaju vlastitu imovinu, ali to je imovina stečena po drugoj osnovi npr. darovanjem, nasljeđivanjem i sl. Predmetna nekretnina u Šišanu nesporno nije stečena na drugoj osnovi već je kupljena sredstvima koja su tuženici dobili na ime prodaje stana u Rizzijevoj ulici, dakle nekretnina je kupljena sredstvima koja potječu od bračne stečevine, pa ne može biti vlastita imovina 2. tuženice. No sukladno iskazima 1. i 2. tuženika, koji su i nadalje nesporno u braku, isti su postigli usmeni sporazum o diobi bračne stečevine koji je u cijelosti realiziran. Naime, iz njihovih iskaza proizlazi da su zbog prezaduženosti obrta 1. tuženika odlučili prodati stan u Rizzijevoj te podijeliti novac od dobivene cijene. To su prema njihovim iskazima, koje sud u cijelosti prihvaća kao životno uvjerljive, i učinili. Tako je 1. tuženik podmirio dugove prema radnicima isplatom plaća, dio novca koji je dobio uplatio je za dug Poreznoj upravi, tvrtki Deniken također je uplatio dug, kao i tvrtki Medriv, a dugove prema American express i Diners karticama je djelomično podmirio. Novcem koji je dobio za polovicu stana nije uspio platiti sve dugove već je još nedostajalo novaca. S druge strane supruga, 2. tuženica navodi da je svojom polovicom dobivene cijene platila zemljište u Šišanu i gradnju kuće. Sud to u cijelosti prihvaća jer te tvrdnje proizlaze iz Ugovora o prodaji zemljišta od 06.12.2004. (list 79-80 spisa) iz kojeg proizlazi da je 2. tuženica kupila ½ dijela kč.br.466/20 i 466/35 k.o. Šišan koje parcele su potom nesporno među kupcima podijeljene i parcelirane. Isto tako iz Ugovora za gradnju kuće od 16.12.2004. (list 30-32 spisa) proizlazi da je upravo Ljiljana Pivaš isti zaključila sa Dom projektom d.o.o. radi gradnje montažne kuće površine 8,5x10,85 za cijenu od 34.180,11 Eura. Kako iz potvrde o konačnoj isplati od 18.12.2004. (list 29 spisa) proizlazi da su za stan "C" površine 117,60 m² koji se nalazi u zgradi sagrađenoj na kč.br. 3877/14 k.o. Pula, tuženici primili cijenu od 122.500 Eura. Dok je iz Ugovora o gradnji razvidno da je isti zaključen dva dana prije, ali je rok plaćanja najvećeg dijela cijene od 87 % bio do 15.3.2005. u iznosu od 29.800 Eura, stoga primitak novca na ime prodaje stana vremenski odgovara ugovoru o gradnji, odnosno svakako je isplata cijene stana bila prije (18.12.2004.) no što je bio rok za plaćanje pretežitog dijela cijene gradnje kuće (15.3.2005.). Osim toga da je 2. tuženica u cijelosti se od kupnje zemljišta do gradnje kuće i priključaka struje i vode ponašala kao isključivi vlasnik nekretnine proizlazi i iz ugovora za priključke vode i struje koji su također zaključeni sa 2. tuženom Ugovori list 88 i 91 spisa). Slijedom svega navedenog proizlazi da su tuženici dokazali da su tijekom trajanja braka podijelili bračnu stečevinu upravo zbog velikih dugova 1. tuženika kako 2. tuženica ne bi snosila posljedice njegova lošeg poslovanja pa su tako prodajom stana podijelili imovinu točnije novac od prodaje i svatko za sebe raspolagao svojom polovicom. Sukladno tome kraj

činjenice da je 1. tuženik dobivenim novcem platio dio dugova, a 2. tuženica svoj novac uložila u kupnju zemljišta i montažne kuće (predmetnih nekretnina), stoga je životno logičan i uvjerljiv dogovor supružnika –tuženika, u pogledu podjele bračne stečevine na taj način. Činjenica jest da takav bračni ugovor nisu zaključili u pisanom obliku, ali je isti u cijelosti proveden u zemljišnim knjigama i isplatom dugova stoga se takva zabrana ne smatra značajnom niti utječe na njegovu valjanost. Uostalom tuženici su i dalje u braku pa takav ugovor i nadalje mogu zaključiti. Slijedom svega navedenog proizlazi da je utvrđeno da je predmetna nekretnina vlasništvo 2. tužene, tužitelj nije dokazao svoju tvrdnju da bi predmetne nekretnine bile bračna stečevina stranaka i suvlasništvo 1. tuženika u ½ dijela, stoga je tužbeni zahtjev valjalo odbiti kao neosnovan. temeljem čl. 248 Obiteljskog zakona.

Tužitelju nisu priznati troškovi postupka jer nije uspio u sporu sukladno čl. 154. st. 1 Zakona o parničnom postupku.

Prvotuzeniku su s obzirom na uspjeh u sporu priznati troškovi sudske pristojbe na odgovor na tužbu u iznosu od 200,00 kuna, kao i materijalni trošak za ishodovanje podataka iz očevidnika Fine u iznosu od 600,00 kuna koji trošak su dokazali da je nastao računom Fine odnosno Obavijesti o plaćanju br. 218/13-X02364 pa ukupni trošak tuženika iznosi 800,00 kuna, a drugotuzenoj su priznati troškovi zastupanja po punomoćniku i to za sastav podneska 100 bodova prema Tbr. 8/1, za ročište 02. ožujka 2017. godine 100 bodova prema Tbr. 9/1 i ročište za objavu 50 bodova prema Tbr.9/3 ili ukupno 250 bodova što s PDV-om iznosi 3.125,00 kuna, kako je i odlučeno u izreci temeljem čl. 154 st. 1 ZPP-a.

U Puli-Pola, 10. travnja 2017. godine

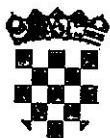
S u d a c
Mirjana Sinčić Kocijančić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana objave odluke za stranku koja je uredno obaviještena o ročištu, a od dana primitka pismenog otppravka iste za stranku koja nije uredno obaviještena o ročištu za objavu odluke. Žalba se podnosi ovome sudu u četiri istovjetna primjerka, a o istoj odlučuje nadležni Županijski sud.

Dna:

1. Pun tužitelja
2. Prvotuzeniku
3. Pun. drugotuzene



REPUBLIKA HRVATSKA
Županijski sud u Puli – Pola
Kranjčevićeva 8, 52100 Pula – Pola

Poslovni broj: Gž Ob-140/2017-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Puli-Pola, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda i to: Mirne-Nade Terlević Sebastijan, kao predsjednice vijeća, Kristine Pavičić-Sirotić, kao sutkinje izjaviteljice i članice vijeća i Zorana Šarića, kao člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Puljanka-Brionka, d.o.o, Pula, Tršćanska 35, OIB:54957281859, zastupana po punomoćniku Igoru Beliću, odvjetniku iz Pule, protiv tuženika 1. Jove Pivaša iz Šišana, Montiron 32 OIB: 49412483853 i 2. Ljiljane Pivaš iz Šišana, Montiron 32, OIB: 25263114924, zastupana po punomoćniku Đuri Čubrilu odvjetniku iz Pule, radi utvrđenja bračne stečevine i dr., odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Općinskog suda u Puli-Pola, poslovni broj P Ob-311/2016 od 10. travnja 2017., u sjednici vijeća održanoj dana 13. svibnja 2019.

presudio je

I Prihvaća se kao osnovana žalba tužitelja te se preinačava presuda Općinskog suda u Puli-Pola, poslovni broj P Ob-311/2016 od 10. travnja 2017., tako da ista u svojoj cjelini sada glasi:

„I Prihvaća se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

Utvrđuje se da su nekretnine kč.br. 466/47 obiteljska stambena zgrada i dvorište uz stambenu zgradu te ½ dijelova kč.br. 4666/35 put obje u K.O. Šišan, bračna stečevina prvotuzenika Pivaš Jove i drugotuzenice Pivaš Ljiljane te da je prvotuzenik Pivaš Jovo suvlasnik navedene nekretnine suvlasnik u ½ dijela, a drugotuzena Pivaš Ljiljana preostalih ½ dijela te je drugotuzena dužna trpjeti da tužitelj svoje tražbine koje ima prema prvotuzeniku, ostvaruje ovrhom na suvlasničkom udjelu prvotuzenika na tim nekretninama.

II Nalaže se 1. i 2. tuženicima da tužitelju solidarno naknade trošak postupka u iznosu od 8.787.00 kn, dok se sa preostalim dijelom zahtjeva za naknadom troška postupka do konačno postavljenoga, tužitelj odbija kao neosnovanim.

III Odbija se zahtjev 1. i 2. tuženika za naknadom troškova postupaka u cijelosti kao neosnovanim.“

II Nalaže se 1. i 2. tuženicama da tužitelju solidarno naknade trošak ovoga žalbenog postupka u iznosu od 1.562,50 kn u roku od 15 dana.

Obrazloženje

Pobijanom presudom suda prvoga stupnja odlučeno je sljedeće:

„I Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„Utvrđuje se da su nekretnine kč.br. 466/47 obiteljska stambena zgrada i dvorište uz stambenu zgradu te ½ dijelova kč.br. 4666/35 put obje u K.O. Šišan, bračna stečevina prvotuženika Pivaš Jove i drugotuženice Pivaš Ljiljane te da je prvotuženik Pivaš Jovo suvlasnik navedene nekretnine suvlasnik u ½ dijela, a drugotužena Pivaš Ljiljana preostalih ½ dijela te je drugotužena dužna trpjeti da tužitelj svoje tražbine koje ima prema prvotuženiku, ostvaruje ovrhom na suvlasničkom udjelu prvotuženika na tim nekretninama.“

II Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu parničnog troška u iznosu od 8.437,00 kuna.

III Nalaže se tužitelju da isplati prvotuženiku parnični trošak u iznosu od 800,00 kuna, a drugotuženici iznos od 3.125,00 kuna u roku od 15 dana.“

Pravovremenom i dopuštenom žalbom navedenu presudu pobija tužitelj zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Bitna povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a da se ogleda u tome što je sud prvoga stupnja odbio njegov tužbeni zahtjev bez navođenja razloga o odlučnim činjenicama za isto, slijedom čega da se predmetna presuda ne može ispitati. Obrazloženje presude da se sastoji od nizanja dijelova dokaza koji su se izvodili ili stranačkih iskaza bez kritične ocijene tih dokaza i zauzimanja stavova o istima. Presuda da ima proturječne stavove o bitnim okolnostima pa da se zbog toga ne može ispitati. Smatra da je temeljem provedenih dokaza dokazao da je predmetna imovina bračna stečevina tuženika i to svakoga u ½ dijela jer je kupljena sredstvima - novcem koji predstavlja bračnu stečevinu - od prodaje stana u Rizzijevoj ulici u Puli, dok da tuženici nisu dokazali da bi predmetna nekretnina predstavljala posebnu imovinu 2. tuženice. Ne čini spornim da je 2. tužena prilikom kupnje predmetne nekretnine sklapala ugovore sa prodavateljem na svoje ime, ali ističe da je upravo zbog tog razloga sporna nekretnina i uknjižena na ime 2. tuženice, a zbog čega je tužitelj i ustao predmetnom tužbom. U tom pravcu ukazuje na odredbe Obiteljskog zakona koji reguliraju bračnu stečevinu. Stranački iskaz tuženika da nije dokaz dovoljne kvalitete kojim bi se dokazivale okolnosti koje i jednom i drugom tuženiku idu u korist. Ukazuje da je izračunao da i kada bi se prihvatila teza tuženika o rasporedu sredstava od prodaje zajedničkoga stana da bi opet 1. tuženiku preostalo dovoljno novaca da njime plati polovicu nekretnine iz tužbenoga zahtjeva, čak iako se zanemare svi oni iznosi novca koji nisu plaćeni dobavljačima za robu koju su putem obrta „Brodok“ preuzeli i prodali trećima. Također, da je sud zanemario činjenicu da je 2. tuženica bila suvlasnica „Brodok Mini marketa“ pa da je po istim pravilima o bračnoj stečevini 2. tuženica kao supruga 1. tuženika imala sve ovlasti upravljanja i raspolaganja po osnovi vlasništva. Sud da je zanemario odredbu čl. 255. st. 2. Obiteljskog zakona iz 2003. prema kojoj će uglavci o bračnoj stečevini imati učinak tek ako su upisani u zemljišne knjige a što je u predmetnom slučaju izostalo.

Obzirom na navedeno, predlaže da sud drugoga stupnja njegovu žalbu uvaži, ukine pobijanu presudu i predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovno suđenje. Potražuje trošak sastava žalbe.

Sa žalbom tužitelja postupljeno je na temelju odredbe čl. 359. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 - pročišćeni tekst 25/13, 28/13 i 89/14 - dalje: ZPP).

Odgovor na žalbu nije dostavljen.

Žalba tužitelja je osnovana.

Predmet spora je zahtjev tužitelja usmjeren na utvrđenje da nekretnine kč.br. 466/47 obiteljska stambena zgrada i dvorište uz stambenu zgradu te ½ dijela kč.br. 4666/35 put obje u KO Šišan, predstavljaju bračna stečevina 1. tuženika Jove Pivaš - prema kome on ima dospjelo a neplaćeno potraživanje u iznosu od 61.861,58 kn glavnice zajedno sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 23. travnja 2002. do isplate, iznosa od 2.041,40 kn troška te zateznih kamata na trošak, a kako to proizlazi iz rješenja Općinskog suda u Puli, posl.br. Ovr-810/08 od 19. svibnja 2008. sve umanjeno za iznos od 67.61 kn, i 2. tuženice Ljiljane Pivaš - koja je ja istim nekretninama upisana kao samovlasnik, pa da su samim tim 1. i 2. tuženici suvlasnici navedenih nekretnina svaki u ½ dijela, slijedom čega da je 2. tužena dužna trpjeti da tužitelj svoje tražbine koje ima prema 1. tuženiku ostvaruje ovrhom na suvlasničkom udjelu prvo tuženika na tim nekretninama.

Odlučujući o tako postavljenom tužbenom zahtjevu tužitelja, sud prvoga stupnja je isti odbio kao neosnovan, uz zaključak u osnovnom da tužitelj nije dokazao da bi predmetne nekretnine bile bračna stečevina tuženika i pa samim tim niti suvlasništvo 1. tuženika u ½ dijela, već da ista predstavlja posebnu imovinu 2. tuženice, obzirom da su tuženici postigli usmeni sporazum o diobi bračne stečevine koji je u cijelosti realiziran.

Svoju odluku sud prvoga stupnja utemeljio je na odredbi čl. 248. Obiteljskog zakona („Narodne novine“ broj 116/03 - dalje u tekstu: ObZ).

Ispitujući pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda tužitelja, a pazeći pri tome - dodatno po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka i na pravilnu primjenu materijalnog prava (čl. 365. ZPP), ocjena je ovog suda da je sud prvoga stupnja na utvrđeno činjenično stanje, ono bitno za donošenje odluke u predmetu, pogrešno primijenio materijalno pravo, slijedom čega su se stekli uvjeti za preinakom pobijane presude.

Pri tome sud prvoga stupnja nije počinio bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. točke 11. ZPP jer presuda nema nedostataka zbog kojih se ne bi mogla ispitati.

Naime, među parničnim strankama nije sporno da tužitelj ima pravni interes za isticanjem tužbenog zahtjeva na utvrđenje da nekretnine kč.br. 466/47 obiteljska stambena zgrada i dvorište uz stambenu zgradu površine 463 m² k.o. Šišan te u ½ dijela na kč.br. 466/35 put površine 73 m² predstavljaju zajedničku bračnu tečevinu 1. i 2. tuženika svakoga u ½ dijela, pa samim tim da na suvlasničkom dijelu 1. tuženika tužitelj naplati svoje dospjelo potraživanje koje ima prema istome - koje je nastalo poslovanjem obrta 1. tuženika, a koje proizilazi iz rješenja o ovrsi suda prvoga stupnja od dana 19. svibnja 2008. Radi se o iznosu od 61.861,58 kn uvećano za troškove ovršnog postupka u iznosu od 2.091,40 kn sve to sa pripadajućim kamatama.

Nesporno je i da se radi o nekretninama kojih je u zemljišnim knjigama kao samovlasnica upisana 2. tužiteljica, da je ista kupljena za vrijeme trajanja bračne zajednice između 1. i 2. tuženika - tijekom 2004., na kojim nekretninama je izgrađena obiteljska stambena zgrada (kčbr. 466/47) u kojoj zajednički i danas žive 1. i 2. tuženici - bračna zajednica tuženika nije razvedena odnosno nije prestala od 1974.

Među parničnim strankama je i nadalje sporno je da li predmetne nekretnine predstavljaju bračnu stečevinu tuženika svakoga u ½ dijela ili posebnu imovinu 2. tuženice, sve to obzirom na tvrdnju tuženika da su svoju bračnu stečevinu usmenim sporazumom koji je postignut tijekom 2004. podijelili i to na način da su u trenutku prodaje stana u Puli, u Rizzijevoj ulici - koji je bio u suvlasništvu svakoga od njih u ½ dijela, dobiveni novčani iznos - 122.500,00 Euro, podijelili na pola odnosno razmjerno do tada upisanom suvlasničkom omjeru koji među tuženicama nije bio sporan, od koga iznosa je 1. tuženik platio dio dugova koji su ga teretili a 2. tuženica je kupila zemljište u Šišanu na kojem je potom sagrađena kuća - sud je grubim matematičkim izračunom zaključio da je 2. tuženica mogla za polovinu „svoga“ novčanog iznosa kupiti sporne nekretnine i na njima sagraditi useljivu kuću.

Polazeći od gore navedenih nespornih činjenica i onih spornih koje je sud prvoga stupnja utvrđivao tijekom provedenog dokaznog postupka - iskazima parničnih stanaka iz kojih u osnovnom proizilazi da su svoju zajedničku bračnu stečevinu podijelili temeljem usmenog sporazuma, pa da je temeljem tako izvršene podjele 2. tuženica postala samovlasnica nekretnina koje je potom stekla. stav je ovoga suda kao suda drugoga stupnja da je sud prvoga stupnja pogrešno zaključio da su tuženici dokazali da su svoju bračnu stečevinu podijelili temeljem usmenoga sporazuma koji je u cijelosti realiziran i to na način da je 1. tuženik sa svojim dijelom podmirio dugovanja koja su ga teretila a 2. tuženica da je svoj dio uložila u kupnju zemljišta i montažne kuće - predmetnih nekretnina, koje je potom i uknjižila u zemljišne knjige na samovlasnica pa da se radi o posebnoj imovni 2. tuženice.

Naime, temeljem odredbe čl. 248. ObZ bračna stečevina je imovina koju su bračni drugovi stekli radom za vrijeme trajanja bračne zajednice ili potječe iz te imovine.

Odredbom čl. 249. st. 1. istoga Zakona određeno je da su bračni drugovi u jednakim dijelovima suvlasnici u bračnoj stečevini ako nisu drugačije ugovorili bračnim ugovorom.

Prema odredbi čl. 255. st. 1. i 3. ObZ bračnim ugovorom mogu se urediti imovinsko pravni odnosi na postojećoj ili budućoj imovini s tim da se bračni ugovor sklapa se u pisanom obliku a potpisi bračnih drugova moraju biti ovjereni.

Kraj činjenice da je predmetna imovina stečena za vrijeme trajanja bračne zajednice 1. i 2. tuženika te da je kupljena sredstvima koja potječu iz bračne stečevine - prodajom stana u Puli u Rizzijevoj ulici, primjenom gore pomenutih zakonskih odredbi pravilno valja zaključiti da ista predstavlja bračnu stečevinu tuženika i to svakoga u ½ dijela.

Suprotno stavu suda prvoga stupnja, tuženici nisu dokazali da su bračnim ugovorom svoju bračnu stečevinu drugačije podijelili, jer da bi takav sporazum bio valjan on mora u smislu odredbe čl. 255. ObZ biti sklopljen u pismenom obliku a potpisi bračnih drugova moraju biti ovjereni. Kako se radi o strogo formalnom pravnom poslu - u predmetnom slučaju nesporno nije sklopljen pismeni sporazum odnosno ugovor o diobi bračne stečevine, izostanak takve propisane forme ugovora ne može biti nadomješten realizacijom usmenog ugovora, a kako to pogrešno zaključuje sud prvoga stupnja (Rev- 786/08).

Dakle, činjenica da se tuženici pozivaju na postojanje usmenog sporazuma o podjeli bračne stečevine koji da je u cijelosti realiziran, kraj izostanka pismene forme istoga ne može tuženike dovesti u povoljniju pravnu i procesnu situaciju u odnosu istaknuti tuženi zahtjev tužitelja

Obzirom na navedeno, žalbu tužitelja valjalo je prihvatiti kao osnovanu, pobijanu presudu preinačiti na način da je tužbeni zahtjev tužitelja valjalo utvrditi osnovanim, te primjenom odredbe čl. 373. st. 1.toč. 3. ZPP-a odlučiti kao u izreci ove presude.

Obzirom je preinačena odluka o glavnoj stvari, valjalo je preinačiti i odluku o troškovima postupka.

Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154. St. 1. ZPP-a.

Tužitelju pripadaju troškovi postupka koji se odnose na zastupanje istoga po punomoćniku odvjetniku odmjereni sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 142/12, 103/14 i 118/14 - dalje: Tarife) koja se primjenjivala u vrijeme poduzimanja pojedine radnje u postupku - sastav tužbe - 100 bodova, pristup ročištu od 19. rujna 2013. - 100 bodova, od dana 17. travnja 2014. - 50 bodova, od 4. lipnja 2014. - 100 bodova, od dana 2. ožujka 2017. - 100 bodova, sastav žalbe od 14. srpnja 2014. - 125 bodova ili sveukupno 575 bodova uvećano za PDV-e ili 7.187,00 kn. Isti trošak uvećan je za trošak plaćene sudske pristojbe na tužbu i presudu - svako u iznosu od 400,00 kn, te na sudsku pristojbu na žalbu u iznosu od 800,00 kn, što daje konačni iznos troška u visini od 8.787,00 kn.

Sa preostalim dijelom zahtjeva za naknadom troškova postupka do konačno postavljenoj tužitelj se odbija kao neosnovanim.

Ovdje valja istaknuti da tužitelju nije priznat trošak sastava podneska od 2. lipnja 2014. obzirom isti nije bio nužan, niti trošak ostalih podnesaka obzirom u tom dijelu zahtjev nije specificiran.

Obzirom na uspjeh tužitelja u postupku, valjalo je u cijelosti odbiti zahtjev 1. i 2. tuženika za naknadom troškova postupka kao neosnovan (čl. 154. st. 1. ZPP-a).

Obzirom da je tužitelj u cijelosti uspio sa svojom predmetnom žalbom, to su 1. i 2. tuženici tužitelju - temeljem odredbe čl. 166. st. 1.u vezi sa čl. 154. st. 1. ZPP-a, u obvezi solidarno naknaditi prouzročeni mu trošak postupka u iznosu od 1.562,50 kn - trošak sastava žalbe u iznos od 125 bodova uvećano za PDV-e.

U Puli-Pola, 13. svibnja 2019.

Predsjednica vijeća

Mirna-Nada Terlević Sebastijan, v.r.

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Puli - Pola
Kranjčevićeva 8
52100 Pula

Poslovni broj: 5 PU : P Ob-311/2016-24

R E P U B L I K A H R V A T S K A
R J E Š E N J E

Općinski sud u Puli - Pola po ovlaštenom službeniku toga suda Tatjani Sain u pravnoj stvari tužitelja Puljanka-Brionka d.o.o., OIB 54957281859, Trščanska 35, 52000 Pula zastupanog po punomoćniku Igor Belić, protiv tuženika Jovo Pivaš, OIB 49412483853, Montiron 32, 52100 Šišan zastupanog po punomoćniku Đuro Čubrilo; Ljiljana Pivaš, OIB 25263114924, Montiron 32, 52100 Šišan zastupane po punomoćniku Đuro Čubrilo, radi Obiteljsko - bračna stečevina, 7. studenog 2019.

r i j e š i o j e

- I. Nalaže se Ljiljana Pivaš, OIB 25263114924, u roku od 8 dana po primitku ovog rješenja platiti sudsku pristojbu za Rješenje - odbačena revizija kao nedopuštena u iznosu od 200,00 kn (članak 28. Zakona o sudskim pristojbama „Narodne novine“, broj 118/18.-dalje: ZSP).
- II. Gornji iznos doznačite – uplatite kod banke ili pošte u korist računa prihoda Državnog proračuna Republike Hrvatske broj HR1210010051863000160, pozivom na broj HR635045-4237-10041841441 opis plaćanja:Pristojba P Ob-311/2016, OS PU..
- III. Izvornu potvrdu o doznaci – uplati priljepiti na poledini ovog rješenja, a nakon toga vratiti rješenje ovom sudu u gore navedenom roku.
- IV. Ako pristojbeni obveznik ne plati pristojbu u ostavljenom roku ili o tome bez odgađanja ne obavijesti sud, nalaže se Financijskoj agenciji provesti ovrhu na novčanim sredstvima pristojbenog obveznika sa svih njegovih računa i oročenih novčanih sredstava prema odredbama zakona koji uređuje provedbu ovrhe na novčanim sredstvima (članak 28. stavak 7. i članak 30. stavak 1. i 2. ZSP-a).
- V. Nalaže se Financijskoj agenciji da novčani iznos za koji je određena ovrha prenese s računa pristojbneog obveznika i oročenih novčanih sredstava pristojbenog obveznika na račun prihoda državnog proračuna Republike Hrvatske iz točke II. izreke rješenja, osim primanja i naknada iz članka. 172. Ovršnog zakona („Narodne novine“, broj 112/12., 25/13., 93/14., 55/16., i 73/17.- dalje: OZ) i iznosa koji su izuzeti od ovrhe prema članku 173. OZ.

U Puli, 7. studenog 2019.

Ovlašteni službenik
Tatjana Sain, v.r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja dopušten je prigovor. Prigovor se podnosi ovom sudu u jednom primjerku, u roku tri dana od dana primitka prijepisa ovog rješenja (članak 29. ZSP-a).

DNA:

1. Ljiljana Pivaš, OIB 25263114924

Rj:

1. kal dana

U Puli, 7. studenog 2019. godine.

Podaci za uplatu pristojbe

Rješenje - odbačena revizija kao nedopuštena

Platitelj:	Ljiljana Pivaš, OIB 25263114924
Primatelj:	Državni proračun Republike Hrvatske
Iznos:	200,00 kn
Rok plaćanja	15. studenog 2019.
IBAN primatelja:	HR1210010051863000160
Poziv na broj primatelja:	HR635045-4237-10041841441
Opis plaćanja:	Pristojba P Ob-311/2016, OS PU.

Kod plaćanja obavezno upišite navedeni model plaćanja, poziv na broj i opis kako bi se uplata mogla povezati s Vašim zaduženjem.

Ukoliko ste pristojbu već platili, zanemarite ove podatke za uplatu.



Uz pomoć odgovarajuće aplikacije automatski popunite podatke za elektronsko plaćanje učitavanjem priloženog 2D barkoda.

Za točnost otpravka
ovlašteni službenik



NESLUŽBENA KOPIJA

REPUBLIKA HRVATSKA

Općinski sud u Puli-Pola

ZEMLJIŠNOKNJIZNI ODJEL PULA

Stanje na dan: 27.07.2020. 23:28

Katastarska općina: 324337, ŠIŠAN

Verificirani ZK uložak

Broj ZK uložka: 2121

Broj zadnjeg dnevnika: Z-8150/2013 (lrServices.jsp?
action=publicLrFileStatus&institutionId=258&fileNumber=Z-
8150%2F2013)

Aktivne plombe:

IZVADAK IZ ZEMLJIŠNE KNJIGE

A

Posjedovnica
PRVI ODJELJAK

Rbr.	Broj zemljišta (kat. čestice)	Oznaka zemljišta	Površina			Primjedba
			jutro	čhv	m2	
1.	466/47	OBITELJSKA STAMBENA ZGRADA I DVORIŠTE UZ STAMBENU ZGRADU			463	
		UKUPNO:			463	

DRUGI ODJELJAK

Rbr.	Sadržaj upisa	Primjedba
2.1	Zaprimljeno 19.10.2006. broj Z-16503/06 Na temelju prijavnog lista Državne geodetske uprave, Područni ured za katastar Pazin Ispostava Pula br. Klasa: UP/I-932-07/06-02/546 od 16. listopada 2006.god., nacrti i čl. 141 Zakona o građenju (NN 175/03) zabilježuje se da za građevinu sagrađenu na kč.br. 466/47 nije priložena građevinska dozvola	
3.1	Zaprimljeno 19.10.2006. broj Z-16503/06 Na temelju prijavnog lista Državne geodetske uprave, Područni ured za katastar Pazin Ispostava Pula br. Klasa: UP/I-932-07/06-02/546 od 16. listopada 2006.god., nacrti i čl. 141 Zakona o građenju (NN 175/03) zabilježuje se da za građevinu sagrađenu na kč.br. 466/47 nije priložena uporabna dozvola	

B

Vlastovnica

Rbr.	Sadržaj upisa	Primjedba
1.	Vlasnički dio: 1/1 PIVAŠ LJILJANA, OIB: 25263114924, PULA, HEININGEROVA 2	
2.1	Zaprimljeno 25.01.2013. broj Z-921/13 Temeljem čl. 81. st. 1. i čl. 82. st. 3. Zakona o zemljišnim knjigama i Tužbe od 25. siječnja 2013. godine, zabilježuje se spor koji se vodi kod Općinskog suda u Pula pod posl.br. P-509/13.	
2.2	Zaprimljeno 30.04.2013. broj Z-4779/13 Na temelju ovisudnih Rješenja posl.br. Z-921/13 od 25. siječnja 2013. godine, Rješenja posl. br. Z-921/13 od 06. svibnja 2013. godine i čl. 118. Zakona o zemljišnim knjigama, zabilježuje se ispravak upisa izvršenog ovisudnim Rješenjem posl. br. Z-921/13 na način da se ispravlja poslovni broj P- 509/13 tako da sada ispravno glasi: "posl. br. P-109/13".	

C

Teretovnica

Rbr.	Sadržaj upisa	Iznos	Primjedba
	Tereta nema!		

Potvrđuje se da ovaj izvadak odgovara stanju zemljišne knjige na datum 27.07.2020.



REPUBLIKA HRVATSKA

Općinski sud u Puli-Pola
ZEMLJIŠNOKNJIŽNI ODJEL PULA
Stanje na dan: 27.07.2020. 23:28

Verificirani ZK uložak

Katastarska općina: 324337, ŠIŠAN

Broj ZK uložka: 1877

Broj zadnjeg dnevnika: Z-8150/2013
Aktivne plombe:

IZVADAK IZ ZEMLJIŠNE KNJIGE

A

Posjedovnica
PRVI ODJELJAK

Rbr.	Broj zemljišta (kat. čestice)	Oznaka zemljišta	Površina			Primjedba
			jutro	čhv	m2	
1.	466/35	PUT			73	
		UKUPNO:			73	

B

Vlastovnica

Rbr.	Sadržaj upisa	Primjedba
1.	Suvlasnički dio: 1/2 PIVAŠ LJILJANA, PULA, HEININGEROVA 2	
2.1	Zaprimljeno 25.01.2013. broj Z-921/13 Temeljem čl. 81. st. 1. i čl. 82. st. 3. Zakona o zemljišnim knjigama i Tužbe od 25. siječnja 2013. godine, zabilježuje se spor koji se vodi kod Općinskog suda u Pula pod posl.br. P-509/13.	
2.2	Zaprimljeno 30.04.2013. broj Z-4779/13 Na temelju ovisudnih Rješenja posl.br. Z-921/13 od 25. siječnja 2013. godine, Rješenja posl. br. Z- 921/13 od 06. svibnja 2013. godine i čl. 118. Zakona o zemljišnim knjigama, zabilježuje se ispravak upisa izvršenog ovisudnim Rješenjem posl. br. Z -921/13 na način da se ispravlja poslovni broj P- 509/13 tako da sada ispravno glasi: "posl. br. P-109/13".	
2.	Suvlasnički dio: 1/2 MARKOVIĆ GORAN, OIB: 76491826924, GALIŽANA 91	

C

Teretovnica

Rbr.	Sadržaj upisa	Iznos	Primjedba
	Tereta nema!		

Potvrđuje se da ovaj izvadak odgovara stanju zemljišne knjige na datum 27.07.2020.